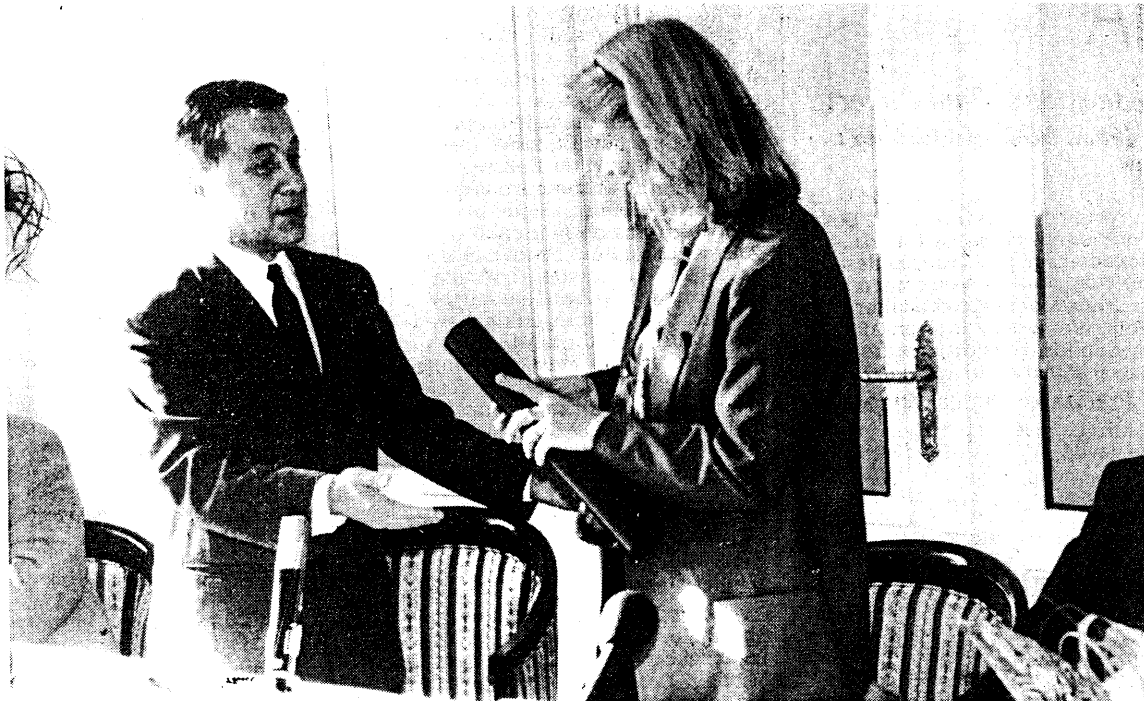

Yvesnick
24. 11. 96

NAGRADE

MIT KOJEMU JE POSVETILA ŽIVOT

Julienne Bušić predana »Nagrada fra Lucijan Kordić« / Nagrada dodijeljena prvi put / Svake četvrte godine dobit će je književno djelo koje se bavi životom Hrvata i Hrvatica izvan domovine

ZAGREB, 27. studenoga – Mnogi su Hrvati u bivšoj državi pristali na ulogu »drugih«. Onima koji to nisu mogli preostalo je, između ostaloga, pridružiti se iseljentištvu, primjerice u Americi. Amerika cijeni različitost nacionalnih skupina, sve su nacije dio *američkog sna*. Hrvati su u Americi mogli zauzeti mjesto »bitnih«, nisu više morali biti »drugi«, ali nisu mogli razriješiti unutrašnji sukob. Sloboda je za njih bila – biti slobodan u Hrvatskoj. Neka su to od razmišljanja na temu hrvatskog iseljeničtva što ih je u svečanoj prigodi predaje nagrade »Fra Lucijan Kordić« iznijela ovogodišnja, prva dobitnica toga književnog priznanja, Julienne Bušić u srijedu u Društvu hrvatskih književnika.

Amerikanka Julienne Bušić dobila je to priznanje za knjigu »Ljubavnici i ludaci« koju je napisala za svoga trinaestogodišnjeg boravka u zatvoru, pri čemu je upravo pisanje, kako je rekla, ono što joj je omogućilo povezanost sa svijetom. »Ljubavnici i ludaci« objelodanjeni su 1995. godine u Biblioteci Hit u nakladničkoj kući Znanje. Autorici knjige o »mitu kojem je posvetila čitav svoj život« i koja »bolje od političkog štiva objašnjavao čemu se zapravo radi«, čestitala je urednica Hita Julijana Matanović.

Čitav niz vrijednih knjiga

Književna »Nagrada fra Lucijan Kordić« dodjeljuje se ove godine prvi put, a prosudbenu komisiju činili su dr. Ante Stamač, dr. Ante Sekulić, dr. Josip Kekez, Dubravko Horvatić i Stjepan Šešelj. Trebala je, prema pravilima, biti

dodijeljena 4. listopada ove godine, na dan sv. Franje Asiškoga, utemeljitelja Franjevačkoga reda, kojemu je pripadao i hrvatski književnik Lucijan Kordić, čije ime nagrada nosi. Tom redu pripada i dr. fra Šimun Sito Čorić, koji je uz pomoć štovatelja fra Lucijana Kordića osigurao glavnica ove nagrade u iznosu od 30 000 švicarskih franaka. Nagradu, koja iznosi 3000 švicarskih franaka, utemeljili su Društvo hrvatskih književnika i Hrvatska izdavačka kuća ZIRAL.

Nagrada se dodjeljuje za četvorogodišnje razdoblje, nadajmo se da će to biti redovito na Dan sv. Franje Asiškoga, a na nju će, rekao je Stjepan Šešelj, moći računati sva ona vrijedna književna djela objavljena u Republici Hrvatskoj ili u svijetu, koja se na bilo koji način bave životom Hrvata i Hrvatica izvan domovine.

»Prošlo četverogodišnje razdoblje, što se tiče knjiga koje su mogle računati na ovu nagradu, bilo je iznimno značajno«, rekao je tom prigodom Stjepan Šešelj. »Hrvatska kultura s neskrivenim zadovoljstvom može utvrditi činjenicu, da nakon ponovne uspostave vlastite hrvatske države i nakon rušenja onoga krvavog limesa koji je dijelio domovinsku i raseljenu Hrvatsku, nakon nesmetana povratka svim, mrtvima i živim, Hrvatima iz svijeta, stvoreni su uvjeti objelodanjivanja mnogih, za nas u Hrvatskoj gotovo pola stoljeća zabranjenih autora i djela.«

Tako se prosudbenom vijeću nudi čitav niz knjiga. Oni su se odlučili za knjigu izvorno napisanu na engleskom

jeziku, koju je na hrvatski preveo Marko Maras. Naime, »Nagrada fra Lucijan Kordić« nije namijenjena samo onima koji pišu hrvatskim jezikom, nego računata i na znatan broj književnika koji pišu svjetskim jezicima.

Duboko hrvatsko iskustvo

»Julienne Eden Bušić napisala je jedan iznimno značajan roman, kojega posebno označuje američki književni pristup i duboko hrvatsko iskustvo, i to ono iskustvo koje je okušala sama ili s čovjekom kroz čiju je ljubav zavoljela i Hrvatsku. Osobno je, prije nego je napisala djelo, proživjela sav njegov sadržaj. Njezina ljubav za Taika – Zvonka Bušića nije bila obična mladenačka ljubav već nešto što je presezalo, pretjecalo i prepletalo se u ljubav za Hrvatsku... Oni su, bez Hrvatske, osobe s bitnim nedostatkom. Zbog toga se gospoda Bušić i vratila u Hrvatsku, kako sama kaže, u svoju domovinu. Tako joj je lakše. Teško joj je opet jer se samo dio nje vratio i tako će biti sve dok njezin Zvonko bude zatočen u strogo čuvanom američkom zatvoru, osuđen na doživotnu robiju,« rekao je Šešelj i nastavio:

»Tek slutiti možemo kako je njemu teško. No, vjerovati nam je da mu je lakše kad zna kako su se oni letci, bačeni u noć 29. novembra 1970. ponovno našli, zajedno okupljeni, i tvore knjigu o njihovom zajedničkom životu, o njihovom životu za Hrvatsku,« rekao je Šešelj.

U ime ministra kulture Republike Hrvatske Bože Biškupića nagrađenoj književnici čestitao je Mile Pešorda.

MIRJANA DUGANDŽIJA